

119 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Braeme zoeke (2)

Weet-jie nog wel? We zouwe een middagchie braeme gaon zoeke in de buurt van Rozendaol, om ouwerwets een voorraedjie jam te kanne maoke, maor aales zat tege. Niet veul braeme, veul gezoek en op 't lest ok d'n oto nog dicht mit de sleuteltjies d'r in. Bram besluit om naer de beweunde wereld te lôôpe, om hulp, of om te belle. Geld voor de tillefoon hêt-ie trouwes ok gêên êêns, dat leg ommers in d'n oto. Wij motte trewaail mor naer 'n ijzerdraejchie zoeke. Bèjaot, waer ving-ie nou midde in 't bos een ijzerdraejchie? Toch mor zoeke. As 'k een paojchie vedder inlôôpt, zie 'k een endjie wijerop een maïsveld, dat afgehaaind is mit kippegaos. Op een paor plekke is 't kepot. 'k Roep Inao's. Saome perbere we om d'r een paor stuksie vanaf te draaie. Krijge we ok nog roesthande! Op 't lest hebbe-me een draejchie, maor dat blijkt laeter veuls te slap te weze. D'r gaot zeker nog een klaain haalf uurtie mee hene, dankom Bram pas trug. Hij hêt een soort uitspanningksie ontdekt waer wel 's kampeerdere of wandelaers neerstrijke. Hij brengt een stuk koperdraed mee en daer zal die 't best mee redde. Dan begint 't gepruts om ievers een openingchie te vinge, om zô bij 't knoppie te kanne komme. M'n bêêne gaon aan aale kante zeer doen. 'k Gao mor een klaain endjie 't bos in, dan waark 'k nie zô op hullieze zenuwe. Weer verstrijkt 'r een kwertier of langer. 'k Wil gaon zitte, maor waer? Gewoon op de grond, maor dat vaal nie mee azzie zôôvel spierpijn hêt.

'k Gao maor gewoon in 't mulle zand zitte. Die aandere twêê die prutse mor deur. Ze zegge niks. 't Luk nie. We krijge hunger en dorst, maor kanne nievers bij Aales zit in d'n oto 't Is dôôdstil, geen levende te bekenne. 'k Hêt een pôôsie aal m'n aandacht bij een veldmuisie dat zit te knaoge. De knijntjies schiete deur 't maïsveld Inao wordt opêêns nijg. Ze zeg dat ze weggaot, erges gaot belle. Ze zie wel waer. De wegewart of een graozie. En ze verdwijnt. Bram pruts zwêêtend vedder. Ik zit tege een bôômstam aan, duf van 't staon hange en 'k hê gêên gevoel meer in m'n bêêne. Inao komt nog mor niet rug. 't Lijkt me een goed teken. Ze zit meschie wel in een kefeechie te wachte, tot 'r iemand komt om d'r op te haole. En ja hoor, d'r komt een otot 't bochie om stuive en Inao zit 'r bij in. We vere op. 't Is iemand van een graozie. Hij bekijkt de toestand, pakt wat gerêêdschap, en.... in een paor seconde is 't kerwaaichie geklaord. Koste:f 25,-. Wat 'n opluchting.

D'r wordt nog wat gunneweer gepraot, afgerekend en dan gaon we gaauw op een kroegchie af. We snakke naer een baksie en we wille onze hande wasse. De koffie blijkt op te weze en zette is bepaold niet de moeite. We krijge wel bier en limenaode. De hande worde gewasse. Hè, hè, nou nog een goed uur rije, op huis aan.

Thuis bekijke we de voorraad braem. 't Zal zô 'n kilo of anderhalf zijn. Voor Inao's wel sneu, mit 'r gedachte aan veule potjies jam. Ze zet een vors baksie, daer knappe we van op. 'k Wil in bad en naer bed. Inao gaot eerst nog wat anders doen. D'n aanderen ochend brengt ze me een hêël klein potjie jam. "Saome dêêle", zeet ze. 't Zijn zôôdoende wel dure potjies jam geworde. Bram zeg: "Nou ja, dan hebbe jullie laeter nog 's iets om over te praote". Dà 's zeker!

(Hartelijk dank voor dit verhaal)

